Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Gefördert durch DFG Deutsche Forschungsgemeinschaft

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

DFG-Projekt "Personales Gelegenheitsschrifttum in der SuUB Bremen (16. bis 19. Jhd.). Digitalisierung und Erschließung."

Rector & Professores P. Illustris Scholæ Bremensis, indicant funus ducendum d. 10. Decembris Matronæ Consularis Dominæ Adelheidis Lampiæ ex gente Pavenstedtia,

Lampe, Adelheid

Bremæ, 1759-12-10

VD18 91021596

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Signatur: brem.a.0619-180

urn:nbn:de:gbv:46:1-180341

Visual Library

1739. d. 10 Dec.

180.

RECTOR & PROFESSORES P.
ILLUSTRIS SCHOLÆ BREMENSIS,

indicant

funus ducendum

d. 10. Decembris

Matronæ Conſularis

DOMINÆ

ADELHEIDIS LAMPIÆ

ex gente

PAVENSTEDTIA,

Natæ Bremæ d. 12. Julii. A. MDCXCVIII.

denatæ ibidem d. 6 Decembris A. MDCCLIX.

Ætatis Ao. LXI. M. IV. D. XXIV.

Typis, Viduæ b. H. C. Jani, quondam Illuſtr. Gymnaſii Typograph.

Pertingentes ad ultimam lineam rerum in hoc orbe, nos mortales, ſenſu gravi, niſi is auxilio Philoſophiæ & Relligionis fuerit delinitus, corripimur. Gelidæ mortis imago, afficit animum, ut indifferentem ſe, quicunque demum ex Adami poſteris fuerit, gerere nequeat, niſi ejurato rationis uſu, ſimul ſenſationem, quod ἀδύνατον prorſus eſt, exuerit. Quamlibet poſſit minui ſenſus acerbus, nobis connatus, & ad amuſim, quam ratio & revelatio indicant, componi, ſuperſtes tamen affligit & animum commovet. Larva mera eſt virtutis atque ſimulatio, ſpeciem præ ſe ferre, animi nullo ſenſu ad commemorationem diſcesſus ex hac vita, affecti, cui perinde, ſive fatum in lectulo emortuali opperat, ſive abeat ad choreas & tripudia. Mentiuntur animi tranquillitatem, qui videri cupiunt, ſe tam magno duci animo, & curas quibus anguntur, quibus & eo vehementius excoquuntur, tegere geſtiunt. Levisſimi etenim animi eſt indicium, rem maxime ſeriam, qualis eſt obitus, tam reſpectu eorum quæ circumſtant, quam & illorum quæ comitantur & ſequuntur, tanquam vilem & nullius momenti, excipere; Simulati vero, ſpeciem præ ſe ferre, cui mens & conſcientia contradicunt, fallendi homines ſolum cauſa; præfracti & obſtinati denique, opinionem in animo excitare & nutrire, cui refragatur, ſenſus ut dicitur communis, cum experientia univerſi generis humani, quod gloriam non quærit in vilipendio illorum, quæ ſusque deque habere natura nequit. In admirationem rapimur, expendentes magnifice, niſi arroganter & turgide dicta Philoſophorum paganorum ex Stoa, & ſchola Epicuri, de contemtu mortis apud ſapientem, & ſtuperemus ad illa, ſi ignoraremus ex quibus erroribus dogmatum aut ex quibus morum regulis atque conſuetudinibus originem duxerunt. Prorſus aliter, erga extremum fatum nos affectos eſſe debere, cum ſana ratione, divina revelatio dictitat.

Quan-

Quanquam enim, hæc neutiquam laudet, ut abjecto animo ad illud contremiſcamus & expaveſcamus, quod male actorum conſcientia ſecum fert, mortem tamen ut hoſtem poſtremum naturæ, aſpiciendum docet, quod, quomodo ſine averſione & nauſea, quæ ſi ad gradus notabiles aſcendat, horrorem ſecum fert, fieri poſſit, nulli intelligimus. Uti benignum Numen, pro ſumma qua pollet ſapientia, ex metu mortis a natura pendente apud homines, æque integros ac corruptos & reſtitutos, antidotum adverſus majus malum, peccatum, mortis itidem cauſam atque venenatum aculeum, paravit, ſic ſenſum, quo illam faſtidimus, nunquam obtundere penitus, verum potius in noſtra commoda commutare, docuit. Primis parentibus, ut a peccato abſtinerent comminabatur ſupremus Legislator & judex; Quo die comederis morte morieris. Horroremne mortis tanquam vitium vitiis oppoſuit? Et quum illum, absque labe, in ſuum beneficium potuerint experiri, homines labis & maculæ expertes, priusquam illius jugo, dicamus an promeritæ exſecrationi, obnoxii eſſent, an ab illo ſe ſuis viribus immunes præſtabunt, peccato ſenſuumque imperio a vitæ primordiis ſubjecti? Minas, ex certo conſequutura mortis poena, ſollicitationibus ad peccatum oppoſuit Deus, in omnibus, poſt lapſum cum hominibus pactis foederibus; Siccine ſapientiſſimus æque ac ſanctiſſimus Dominus, abuſus fuiſſet naturali hominum defectu, ſi vitium eſſet mortem abhorrere ejusque acceſſu percelli? In Oeconomia ut dicitur legis, poſt erectum foedus Sinaiticum horrida, quæ mortem circumſtant, voluit ob oculos ſiſtere in illud receptis, ipſa victimarum oblatione, in ſchola, ut dici ſolet ſacrificiorum, dum offerentis hoſtias, illasque ſuis manibus, ſane in deſerto jugulare ante fores Tabernaculi juſſi, oculis objiciebatur ſpectaculum, vivide quantum quidem fieri poterat, animalis ſanguinem effundentis, ſui vicarii, convulſionibus, quæ mortem, quam ipſe meruiſſet, faciunt tremendam. Itaque gloriolam non quæramus, neque virtutem, in eis, quæ naturam excedunt, ſed potius ad ductum religionis revelatæ, reſpiciamus ad illa, illaque exerceamus, quibus ingeneratus affectus moderari, horrores minui & triumphus de morte, etiamſi ei ſuccumbamus, agi poterit. Illum ſuccumbens in fide, virtute atque meritis Optimi Maximi Soſpitatoris ſuſtentata & erecta, nunc egit Matrona Prænobiliſſima, cujus nomen & honores in fronte hujus tabulæ deſignavimus: Lucem vidit Bremæ A. 1698. d. 12 Julii, genita a parentibus conſpicuis, *Patre* Viro Nobiliſſimo JOHANNE EBERHARDO PAVENSTEDT, mercatore felicisſimo juxta & integerrimo, *Matre* foemina ornatisſima GESA LAMPE; *Avo* T. T. HENRICO PAVENSTEDT, mercatore in Hertzebroek, *Avia* T. T. ANNA MARGARETHA RAMEYER. In maternis majoribus, numerat *Avum*, Virum Nobiliſſimum & Amplisſimum HENRICUM LAMPE, Negotiatorem, laudabilis primum Collegii Seniorum ſodalem, dein Patriæ Senatorem, *Aviam* T. T. GESAM BOENING, *filiam* Amplisſimi Senatoris ALARDI BOENING & EMMÆ BUSDORF, *natæ* T. T. DIDERICI BUSSDORP & EMMÆ KULENKAMP; *Proavum* T. T. HENRICUM LAMPE, *Proaviam* T. T. ADELHEIDEM VARENHOLZ, *filiam* DIDERICI, & GESÆ HOYER, *natæ* Senatoris JOHANNIS HOYER; *Abavum* denique HERMANNUM LAMPE & *Abaviam* CHRISTINAM VAGD. Gaviſa a teneris educatione omnibus modis proba, cura Matris, in eis quæ ſexum ornant animumque ad familiam regundam & matronale decus reddunt aptum, Patris ſimul ad ſinceram pietatem, in qua is exemplum præluxit inſigne, condecorans ea, puriora ſacra, ad quæ tranſierat, & vim veritatis quæ eſt ad pietatem, in ſanctificanda vita, ſuis moribus, manifeſtam reddens. Profecit feliciter, virtutum fructibus, per omnem vitæ ambitum ſuaviſſimum odorem ſpirantibus, Parentique æqua rependit, dum illo viduo, hymenæos omnes recuſavit, quo eum ſublevaret in negotiis domeſticis & ætate ſenili. Poſt ejus demum obitum, concesſit in vota Viri Illuſtris & perquam Magnifici HENRICI LAMPE Jure Conſulti præclariſſimi, Senatoris Amplisſimi & poſtmodum Conſulis Reipublicæ Senioris inclyti, Eccleſiarumque in agro Viſitatoris, nuptiis celebratis Ao. 1732. d. 18. Nov. Connubium illud variis fortunæ bonis, ac rara animorum conſenſione beatum fuit, usque quo Ao. 1756. d. 21. Martii obitu B. Conſulis, ſolveretur. Fœcundum

dum quoque fuit bina prole, *primogenita* maſcula filii JOHANNIS EBERHARDI matura morte extincti, & *ſecundo genita*, ſuperſtite adhuc, matrisque obitum lugente, Fœmina condecoratiſſima ANNA LAMPE, nata A. 1737. d. 6. Martii, quæ fauſtis hymenæis A. 1755. d. 22 Aprilis juncta eſt, Viro Nobiliſſimo, Conſultiſſimo & Doctiſſimo JOHANNI ABRAHAMO AHASVERUS J. V. D. & Profeſſori Clariſſimo, Collegæ noſtro conjunctiſſimo. Memoria pie defunctæ perpetuo cara erit bonis omnibus & piis, ob civiles æque ac Chriſtianas, quibus eminuit virtutes. Comis & affabilis absque faſtu, munifica in egenos, tenerrimo affectu erga Maritum, liberos & cognatos ducta, vanitates ſeculi ſingulari modeſtia vitando, curabat utrumque & domum & animam citra alterutrius detrimentum. Devotam Deo mentem teſtata, non publice ſolum in ſacris coetus congregationibus, ſed & privatim tum exercitiis pietatis quotidianis, tum colloquiis de rebus ad ſalutem æternam & vitam ſanctam ſpectantibus. His cupediis magis, quam eis rebus, quæ ſenſus deliniunt refecta ad meliorem ſortem, quam novit, quam elegit, quam deſideravit, ex hac vita tranſiit. Tabernaculum corporis circumtulit debile, variis morbis ſæpius concuſſum, ſæpius laceratione & ruinam minantibus. Accesſit die 26 elapſi menſis Apoplexia gravis, quam difficillima ſymptomata comitabantur, qua confecta die 6 hujus menſis, circa horam matutinam 8vam, animam Deo reddidit, morte placida, cujus a natura inſitos horrores, Chriſto auſpice, fidei exercitiis, & adſueta ad illius tetricum conſpectum, in tot iterato præcedentibus morbis, vicit, imo plusquam victrix evaſit. Inferetur corpus hodie ſub hor. I. ſepulcroin templo Ansgariano. Vos Cives noſtros exſequias ituros, nulli dubitamus, memores fore, meritorum B. Mariti, rerum noſtrarum olim Statoris, ut & Clariſſimi Generi, quibus in veſtra commoda large fruimini. Tu vero Lector Vale & negotia Tua cum moribus ſic compone, ne confundaris, morte ſuo pede, fores Tuas pulſante. Pos. d. 10 Decembr. A. MDCCLIX.

dum